

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Metrica Paraphrasis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

rem meum, & vitæ prioris errore damnato, repudiatis-
que voluptatum illecebris, ad sanctioris vitæ consilia,
veræque sapientiæ studia me conuertam. Præstitit hoc
Ecclesiastes, dum subiunxit:

SECTIO SECVNDA.

ECCLESIASTES.

VERS. 3. Cogitavi in corde meo abstrahere à vi-
no carnem meam, vt animum meum trans-
ferrem ad sapientiam, deuitareque stulti-
tiam, donec viderem, quid esset vtile filiis ho-
minum: quo facto opus est sub Sole numero
dierum vitæ suæ.

METRICA PARAPHRASIS.

O QUAM faciles ille bimater
Delenifico melle Thyoneus
Stolidis fucos oblini! O quot
Fronte serenâ nubila condit!
Dum letitiæ vult esse parens,
Heu quot lacrymas, quot bella parit!
Aspice Lapithis mota bimembri
Prelia turbâ. Nec Bisonibus
Mitior Euan, cum letitiæ
Furiosa scyphos vertit in arma.
Quid nunc miserum Penthea memorem,
Cui Bassarides thyasos inter
Festosque iocos viscera thyrsis
Laniasse ferunt? frustra Bacchus
Cos ingenij, frustra Suade

Filius

Filius audit, potiùs mentis
Vile sepulchrum, fœdaque dicas
Balnea linguae. Quid titubantes
Menadum adinstar memorem gressus?
Quid secreti prodiga corda,
Luminaque vdo natitare mero?
Quid deliri somnia capitis,
Dum mendicus diadema crepat,
Dum strata solo sidera cernit,
Miraque vacuum per inane geri?
Singula versu claudere longum est.
Vbi Lenæi splendent latices,
Nubila mens est. Hominem ex homine
Tollit Iacchus. Tanta Lyæi
Damna videnti decretum animo
Fixumque stetit Bromij castris
Efferre pedem, signaque Sophiæ
Neglecta sequi, stultaque stolidis,
Et bacchanal linguere Bacchis,
Donec radius lucis obortus
Tutum vitæ signaret iter,
Ac monstraret quid sit rebus
Vtile nostris, dum mortales
Labilis horæ rota præcipitat.
Nam quis dubio tramite vitæ
Iusti ac recti rimatur iter?
Turba exemplo, non iudicio,
Vitam instituit. Non quò ratio,
Cynosura ratis, sed quò vulgi
Abripit æstus, vela reguntur.
O quæ fragili puppe Leandro
Freta sulcanti, tollat amicos

K

Sestias

Sestas ignes! Quis labyrinthos
 Inter & undas mihi Dadaleas
 Humeris pennas aptet! Et ô quis
 Ariadneo perplexa notet
 Compita filo! vel quis potius
 Favor aethereus, qui Niliacis
 Quondam Isacidas profugos regnis
 Rutile duxit lampade nubis,
 Simili cursum splendore regat!
 Si resqua facem deserta petunt,
 Heu quò tendet per tot vitæ
 Salebras nullo mens ceca duce?

PROSA EXEGESIS.

Si quis deliciarum ac ebrietatis incommoda secum accuratè perpenderit, nihil mirabitur, Ecclesiasten, virtutis ac sapientiæ cupidum, hæc turpitudinis castra deseruisse. Viderat enim, in regno voluptatis nullum esse virtuti locum; contra verò, ebrietatem indomitæ cupiditatibus vitiisque omnibus fræna relaxare. Semel enim pessumdatâ, quæ inordinatis cupiditatibus obstabat, verecundiâ, in lucem, quidquid mali latebat, emergit. Itaque libidinosus, inquit Seneca, ne cubiculum quidem expectat, sed cupiditatibus suis, quantum petierint, sine dilatione permittit: tunc impudicus morbum profitetur ac publicat, tunc petulans non linguam, non manum continet. Crescit insolenti superbia, crudelitas sæuo, malignitas liuido. Adiice illam ignorance[m] sui, dubia & parum explanata verba, incertos oculos, gradum errantem, vertiginem capitis, tecta ipsa mobilia, velut turbine aliquo circum-agentem totam domum: stomachi tormenta, dum effervescent

*Ebrietas
 omnia vi-
 tia prædit.*

*Seneca
 Epist. 83.*